

Dansk Solistforbund – Formandens beretning 2021

Så gik der et år mere. Et år med usikkerhed, angst og tvungen afstandtagen til hinanden. Nedlukninger og aflysninger - udsættelser af arrangementer og gode tiltag, der ellers længe havde været forberedt og indøvet.

Et år, hvor mange var lige ved at miste modet, og hvor det i alt for lang tid var netop vores branche, der måtte stå på mål for regeringens restriktioner og påbud.

Og vi hører jo nok til den pligtopfyldende del af befolkningen, der altid bare gør, hvad der bliver dikteret, og pænt afventer nye regler og forordninger. Det vil tage lang tid - måske flere år - at få indhentet underskuddet. Både det økonomiske og det menneskelige. Angsten for, at det hele lukker ned igen, vil desværre nok også være der i en rum tid endnu.

Men endelig! Endelig, endelig kan vi få lov til at optræde og opleve igen for forhåbentlig fulde huse. Og publikum er lige så sultne, som vi er. Det er i hvert fald mit indtryk. Efteråret er tæt besat, og kalenderen i spillestederne og fuldt booket - naturligvis også, fordi mange af de koncerter og arrangementer, der blev aflyst, nu endelig kan føres ud i livet.

Lad mig citere en artikel af Dorthe Foged i Berlingske Tidende: *Der er desværre ikke er noget nyt i, at kulturen bliver nedprioriteret i Danmark. Ministre kommer og går. Mange kulturtiltag bliver tabt på gulvet, når en ny minister træder ind ad døren med sin egen dagsorden. Men det er alligevel sjældent, at en kulturminister tilsyneladende slet ingen visioner har haft for kunstens og kulturens fremtid.* - Selv kunne jeg ikke sige det bedre.

Nu har vi så igen fået en ny minister, og lad os da håbe, at Ane Halsboe-Jørgensen kan få lov til at sætte sit positive præg på kulturtaburetten. Der er meget, der skal rettes op på, og mange sår der skal heles.

Man kan ikke sige så meget om den nu afgåede kulturminister Joy Mogensen. Hun var ikke særlig synlig i en tid, hvor vi havde brug for netop at få bekræftet, at kulturen er så livsvigtig. Men hun og hendes embedsværk fik dog sat sit positive præg på - og gennemført - loven om ophavsret. Det er så uendelig vigtigt, at vi kan bevare vore rettigheder, både som udøvende og skabende kunstnere. Det må mange af vore kolleger i resten af verden kigge langt efter.

Men hele denne coronaperiode har jo heldigvis ikke kun været negativ og deprimerende. Den har for mange solister også været kreativ og igangsættende. Opfindsomheden har været stor. Mange har brugt denne ufrivillige *pause* til at finde nye sider af talentet - finde nye måder at være kreativ og igangsættende på. Sjove og gode indslag fx på internettet er heldigvis blevet til noget, der forhåbentlig for mange solister kan sætte gode spor i det fremtidige virke.

Fællessangen blev et af de gode initiativer, der blev taget, og forhåbentlig kan vi også fremover få publikum til at synge med på sangene - når vi optræder *live* - og ikke kun foran et kamera, hvor publikum sidder rundt om i stuerne. Vi skal have folk tilbage til spillestederne.

Nu er vi nemlig heldigvis tilbage i en verden, hvor det kan lade sig gøre igen. Og så må vi huske at gøre omverdenen opmærksom på, at det ikke længere kun er *gratis* at lade sig fornøje og underholde. Publikum må ikke få den fornemmelse, at de fremover kan nøjes med at sidde bag en tv- eller computerskærm. De skal hentes ud - til der, hvor det sker - der, hvor man kan se og mærke sveden på panden og i hænderne. Der, hvor solisterne modtager et honorar for det, de laver - for det, de har brugt mange år af deres liv på at dygtiggøre sig i.

MeToo-debatten har fyldt meget i medierne. Og helt sikkert med rette. Der dukker kedelige episoder op fra fortiden - en fortid, som desværre ikke ligger så langt tilbage. Og vist har vi da sikkert alle været udsat for grænseoverskridende handlinger og ikke turdet sige fra, fordi vi var bange for at miste et job eller en god mulighed for at blive engageret igen. Men sådan må det aldrig blive mere! Og lad det være sagt, set med brillerne på fra både den ene og den anden part af MeToo-debatten. Forhåbentlig kan vi nu alle tage ved lære af en større åbenhed omkring det og fremover være mere trygge, både på arbejdspladsen, i prøvelokalerne og i hverdagen. Men det må bare ikke betyde, at vi ikke giver hinanden et kram af og til - et kram eller et knus uden særlige undertoner. Et kram, fordi vi holder af hinanden og værdsætter hinanden, nu hvor vi endelig igen kan få lov til at gøre det... dog stadig ikke helt uden risiko for at blive smittet med en variant af noget, der kan være farligt at få med hjem. Vi må fortsat passe godt på os selv og hinanden.

Dansk Solistforbunds to sommerhuse har denne sommer været, hvad man i hotelsproget kalder *fully booked*. Det er dejligt, at mange nye medlemmer også har fået øjnene op for muligheden for at benytte sig af sommerhusene. Sidste år diskuterede vi muligheden for at sælge sommerhuset i Hou på Langeland. Det viste sig ikke at være helt så enkelt, som vi havde troet. Måske er det meningen, at vi skal beholde dette fine gamle sommerhus, som blev bygget samme år som forbundet blev stiftet. Bestyrelsen har i hvert fald foreløbig sat processen i bero. Og så længe vores bankindestående giver et godt positivt afkast, har vi jo råd til at beholde det. Vi må ikke bruge GRAMEX-midler til den slags længere. Vi skal finde penge til fx vedligeholdelse, skatter og afgifter på anden vis. Bestyrelsen har også diskuteret muligheden for at helårsisolere sommerhuset i Klint. Så vil medlemmerne kunne få mulighed for at leje huset også i vinterperioden, hvis man har brug for at indstudere eller fordybe sig - eller bare har behov for at komme væk fra dagligdagen i en uge eller to. Der vil i efterårets løb blive indhentet to tilbud på en sådan udbedring af sommerhuset i Klint.

Som I vil se i årsregnskabet for 2020, kommer vi ud med et overskud. Dette skyldes dels det positive afkast af vores bankindestående, og dels et beløb vi fik tildelt fra Performex' gamle ufordelbare midler. Da vi jo på ingen måde er et forbund, der skal *samle til hobe*, og da slet ikke i en tid, hvor mange har siddet ganske hårdt i det, har bestyrelsen i dette forår uddelt en del påskønnelseslegater til værdigt trængende medlemmer. Legater tildelt som hæderslegater, fordi der så ikke skal betales skat af beløbet. Hvis vi også i dette regnskabsår kommer ud med et pænt overskud, vil vi forhåbentlig have mulighed for at uddele nogle portioner igen til næste forår.

Medlemsantallet er stabilt. Vi har i dag 343 medlemmer. Vi vil gerne være flere, og jeg kan derfor kun opfordre til, at I spreder et positivt budskab om, at Dansk Solistforbund er et godt og aktivt forbund at være en del af.

Solisterierne lå som bekendt helt stille dette forår. Alle de planlagte arrangementer måtte desværre aflyses - eller udsættes til efteråret. Det betyder, at der i de kommende måneder er dobbelt op på alle spillestederne. I langt de fleste tilfælde er det lykkedes at få samlet de samme konstellationer af solister, som var engagerede i foråret - plus en god håndfuld nye.

Vi mangler fortsat et spillested i Odense og her i Hovedstaden. ODEON er på tale i Odense. Her i byen åbner det nye Musikhus på Vesterbro (det gamle Bymuseum) først i 2024 - og vi har et par muligheder i kikkerten, som vil være egnede, indtil det nye Musikhus åbner.

Vi er nået til den del af beretningen, hvor jeg skal takke de mange gode mennesker, der gør det muligt for mig at klare opgaven som formand for Dansk Solistforbund.

Vores bogholder, Margit Plambæk - min højre hånd i alt det med økonomien, Excel-ark med gennemsigthedsrapporter - og ind- og udbetalinger. Jeg har absolut intet med økonomien i vores forbund at gøre! Det lægger jeg trykt i hænderne på Margit, som jævnlige sender mig lister og opgørelser, så jeg er opdateret. Tak, Margit, fordi du er der for os! Det betyder virkelig meget.

Judy Jakobsen - vores juridiske rådgiver - tager også altid telefonen, når jeg har et spørgsmål, hvor jeg er i tvivl - eller intet aner om det. Du er der for vore medlemmer og har hjulpet et par af dem i det forgangne år. Tak, Judy! Tak også til vores revisor, Camilla Damgaard, som får lavet årsopgørelsen i god tid, og også hjalp med spørgsmål angående fx beskatning af legater. Vores bankrådgiver, Steen Wæver, får jeg også en god snak med en gang i kvartalet. Han holder mig løbende underrettet om, hvordan det går med vores investeringsfond. Da det kom frem, at vi fremover skulle betale negative renter af vores bankindestående, måtte jeg jo sige til ham, at så skulle overskuddet på investeringerne være så meget større... Tak, Steen!

Lars Boye er manden, der styrer og opdaterer vores hjemmeside og medlemsliste. Du er uundværlig for mig - og for Margit, og er altid positiv og hurtig på tasterne, når noget skal rettes til i medlemslisten eller på hjemmesiden. Tak, Lars! Det er ikke så ofte vi mødes, men der er altid smil i din stemme, når vi taler i telefon. Og - kære medlemmer:

Husk at melde flytning og nye data... Lars er vaks - han retter det straks! Tak til Michael og Marlene, som så trofast passer, rengør, holder øje med og vedligeholder sommerhuset i Klint. Og tak til Karen og Torben Ottesen, som gør det samme med sommerhuset i Hou.

Jeg vil også gerne rette en tak til DAF - og de gode mennesker, jeg omgiver mig med på gangen i Dronningensgade. Selvom jeg ikke har kunnet være særlig meget på det lille kontor dette forår, fordi det hele var lukket ned, så er der altid smil og venlighed at finde, når jeg er i huset, og når vi afholder vore bestyrelsesmøder. Det sætter jeg stor pris på.

En stor tak til bestyrelsen. Vi har haft en del virtuelle møder i foråret, og man finder jo ud af, at effektiviteten er stor, når man sidder bag hver sin skærm. Vi kan ikke sådan snakke i munden på hinanden, men får behandlet de sager og ansøgninger, der ligger på dagsordenen, ret effektivt. Men det var nu dejligt at mødes igen her i august, og jeg ser frem til et fortsat godt samarbejde i det kommende år - hvor vi forhåbentlig kan sidde over for hinanden.

Et mindre fremmødehonorar til bestyrelsen har længe været på tale. I alle de andre kunstnerorganisationer er det indført, og vi besluttede derfor på mødet i december 2020, at der fremover vil være et mødehonorar på kr. 500 pr. møde til hvert bestyrelsesmedlem. Der er mange ansøgninger, der skal nærlæses inden møderne. Det er et tidkrævende arbejde og må derfor også honoreres.

Jeg er stor tilhænger af ro og kontinuitet, og jeg ser derfor meget gerne, at der bliver genvalg, både til de bestyrelsesmedlemmer, der er på valg, og til de to suppleanter.

Senere på dagsordenen står der *valg af formand*. Sådan er det jo hvert andet år i vores forbund. Når jeg ser tilbage på de 8 år, jeg har haft jeres tillid, må jeg konstatere, at jeg er glad for og stolt over at være formand for Dansk Solistforbund - eller *forperson*, som det hedder nu, i et par andre organisationer. Jeg sidder i bestyrelsen i Performex og i CopyDan Arkiv og er tovholder i Fællesrådet for udøvende kunstnere. Jeg møder mange spændende og inspirerende mennesker i den sammenhæng, og det vil jeg bestemt gerne fortsætte med i nogle år endnu, hvis der er stemning for det.